

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

CONVENȚIE nr. 0/1957

privind colaborarea în domeniul problemelor sociale

CONVENȚIE

În vigoare

EMITENT

Marea Adunare Națională

PUBLICARE

Buletinul Oficial

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 16:48

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/23575>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	10. Articolul 10
2. Articolul 2	11. Articolul 11
3. Articolul 3	12. Articolul 12
4. Articolul 4	13. Articolul 13
5. Articolul 5	14. Articolul 14
6. Articolul 6	15. Articolul 15
7. Articolul 7	16. Articolul 16
8. Articolul 8	17. Articolul 17
9. Articolul 9	18. Articolul 18

Articole

Articolul 1

Domeniul de aplicare al Convenției 1. Părțile Contractante colaborează în toate problemele sociale și în toate domeniile de securitate socială. Aceasta colaborare servește progresului social. 2. Pentru atingerea acestui tel, Părțile Contractante vor sprijini schimbul de experiență în domeniul securității sociale ca și colaborarea dintre Administrațiile, Instituțiile organizațiile sindicale și alte organizații competente. 3. Părțile Contractante vor sprijini vizitele reciproce, organizate de către Administrații, instituții, organizații sindicale și alte organizații și anume, atunci când este cazul, prin acordarea de mijloace materiale în acest scop. 4. Părțile Contractante vor sprijini cu reciprocitate asigurarea odihnei și tratamentului medical de orice fel pentru copii, tineri și oamenii muncii, dintr-o țară în cealaltă, efectuate pe linie de stat, de organizații sindicale sau alte organizații cat și schimbul de experiență în aceste probleme. 5. Amănunțele vor fi stabilite printr-o înțelegere între organele centrale competente ale ambelor state. 6. Aceasta Convenție reglementează de asemenea relațiile reciproce dintre părțile contractante, în domeniul asigurărilor (securității) sociale.

Articolul 2

1. Cetățenii unuia dintre state, care lucrează pe teritoriul celuilalt stat, precum și membrii familiilor lor, sînt tratați în ce privește prevederile legislației muncii precum și asigurările (securitatea) sociale ale oamenilor muncii, în deosebi la acordarea dreptului la munca, ca și proprii cetățeni în măsura în care prin aceasta Convenție nu se stabilește altfel ei au aceleași drepturi și îndatoriri ca și cetățenii proprii. 2. Aceeași reglementare este valabilă în mod asemănător pentru cetățenii unui stat, care se afla în mod trecător pe teritoriul celuilalt stat sau locuiesc în celălalt stat și sînt lipsiți de mijloace materiale proprii de trai.

ii) Asigurările (securitatea) sociale

Articolul 3

Executarea asigurărilor 1. Obligația de asigurare și de contribuție la asigurările (securitatea) sociale se reglementează, în măsura în care în aceasta Convenție nu se stabilește altfel, potrivit prevederilor legale ale statului, pe al cărui teritoriu se exercită ocupația (activitatea) determinată pentru asigurare (mai departe menționat ca "statul locului de muncă"). 2. Pentru stabilirea și acordarea asigurărilor (securității) sociale sînt competente organele din statul locului de muncă.

Articolul 4

Acordarea pensiilor 1. Pensiile sînt acordate de organele de asigurare ale statului pe al cărui teritoriu își are domiciliul asiguratul, respectiv membrul de familie îndreptățit la pensie, la data cînd ia naștere dreptul potrivit prevederilor legale ale statului (în continuare denumit "stat de reședința"). La aceasta, organele de asigurare iau în considerație atît timpul de asigurare (vechime în producție) din statul propriu, cat și din celălalt. 2. Pentru pensionarul care se muta în celălalt stat, organul de asigurare, care a plătit pensia, încetează plata începînd cu ziua întîi a lunii următoare. 3. Organele de asigurare ale statului în care s-a mutat pensionarul, acorda acestuia pensie potrivit prevederilor legale ale statului de reședința; aci se aplică în mod analog stipulația paragrafului 1, propoziția finală, a acestui articol. Drepturile la acordarea pensiei sînt considerate în aceste cazuri de fiecare data ca menținute. 4. Dacă pensionarul se reîntoarce, organul de asigurare al statului de reședința reia, începînd cu ziua de întîi a lunii următoare, plata pensiei care a fost oprită conform paragrafului 2 al acestui articol. 5. Prevederile paragrafului 3 al acestui articol sînt valabile în mod analog dacă asiguratul sau un membru de familie îndreptățit se muta în celălalt stat, după ce a luat naștere dreptul la pensie, însă înainte de stabilirea cuantumului pensiei.

Articolul 5

Acordarea de plati pe termen scurt în bani și în efecte 1. Organul de asigurare al statului de reședința acorda plati în numerar pe termen scurt din asigurările sociale, conform prevederilor sale legale. La aceasta el ia în considerație și perioadele de asigurare (vechime în producție) avute pe teritoriul celuilalt stat. 2. Dacă un asigurat, care este îndreptățit la plati în bani pe termen scurt din asigurările sociale, se muta în celălalt stat, atunci efectuarea plăților în bani pe termen scurt încetează din ziua mutării. Organul de asigurare al statului de reședința acorda în acest caz plățile în bani pe termen scurt, potrivit prevederilor legale ale statului de reședința, ținînd seama de perioadele de asigurare (vechimea în producție) avute în ambele state. 3. Drepturile în efecte din asigurările sociale (îngrijiri preventive și curative) se acordă de organele statului pe al cărui teritoriu se afla asiguratul, respectiv membrul de familie îndreptățit. Amănunte, în special asupra volumului sumelor de plată, se vor stabili prin înțelegere a organelor centrale competente ale celor două părți contractante. 4. Drepturile în efecte din asigurările sociale (îngrijiri preventive și curative) către persoanele care potrivit cu aceasta Convenție obțin o pensie, sînt acordate potrivit cu prevederile legale ale statului de reședința de către organele statului în care se plătește pensia. Dacă pensionării, respectiv membrii lor de familie, rămîn pentru o perioadă în celălalt stat, sînt valabile în mod analog prevederile paragrafului 3 al acestui articol. 5. Indemnizațiile familiale se achită în același mod ca și drepturile în bani pe termen scurt din asigurările sociale. Amănuntele vor fi stabilite prin înțelegerea organelor competente ale ambelor Părți Contractante.

Articolul 6

Stipulații speciale pentru unele categorii de profesii 1. Pentru asigurațiile sociale ale personalului reprezentanților diplomatice și consulare și al altor oficii și organe ale uneia din părțile contractante care își au reședința în celălalt stat, se aplică prevederile legale ale statului trimițător, dacă aceste persoane sînt cetățeni ai acestui stat. Aceleași prevederi sînt valabile pentru asigurarea persoanelor aflate în serviciul personalului susmenționatei oficii, dacă aceștia sînt cetățeni ai statului trimițător. 2. Organele de asigurare ale statului trimițător sînt competente pentru stabilirea și plata drepturilor la asigurațiile sociale, conform prevederilor legale din statul lor, pentru:

- a) Personalul întreprinderilor de trafic public de orice fel ale unui stat, care este trimis în exercitarea temporară sau permanentă a unei funcțiuni, în celălalt stat;
- b) Personalul care este trimis de către o întreprindere care se afla pe teritoriul unui stat și nu este cuprinsă în cele menționate sub punctul "a", pentru exercitarea temporară a unei funcțiuni pe teritoriul celuilalt stat. 3. Pentru acordarea drepturilor de asigurări sociale prevăzute pentru persoanele amintite la paragraful 2 din acest articol, se aplică prevederile articolului 5 paragraful 3 al acestei Convenții.

Articolul 7

Excluderea compensațiilor reciproce 1. Organul de asigurare, care acorda plățile potrivit cu aceasta Convenție, nu primește din partea organului de asigurare al celuilalt stat nici o compensație pentru plățile acordate. 2. Același lucru este valabil și în cazurile în care un organ de asigurare acorda avansuri potrivit prevederilor sale legale.

Articolul 8

Prevederi de executare 1. În ambele state pot fi emise instrucțiuni pentru îndeplinirea părții a II-a a acestei Convenții, în special pentru calcularea drepturilor. Asemenea instrucțiuni se transmit de fiecare dată, organelor centrale competente ale celuilalt stat. 2. Organele centrale ale ambelor state își comunică reciproc, fără întârziere, schimbările intervenite în legislația lor, în domeniul asigurațiilor (securității) sociale. III. Ocrotirea socială

Articolul 9

Ajutor și ocrotire socială pentru persoane neasigurate 1. Cetățenilor unuia din ambele state, care locuiesc pe teritoriul celuilalt stat și care nu au dreptul din propria asigurare sau ca membru de familie ai unui asigurat, li se acordă ajutor și ocrotire de către statul în care locuiesc, în cazul ca ei au nevoie de acest ajutor și anume în același volum și în aceleași condițiuni ca propriilor cetățeni. Compensație reciprocă a cheltuielilor nu se face. 2. Prevederile paragrafului 1, propoziția finală, ale acestui articol, nu exclud ca, compensația să fie cerută persoanei căreia i s-a acordat ajutorul sau ocrotirea, sau membrilor de familie ai acestei persoane care au obligația de a o întreține. 3. Ocrotirea și ajutorul se acordă în caz de nevoie cetățenilor celuilalt stat și în cazul cînd aceștia primesc o pensie. 4. Organele centrale ale ambelor state își vor comunica reciproc, fără întârziere, schimbările intervenite în legislația lor, în domeniul ocrotirii sociale. IV. Prevederi comune

Articolul 10

Colaborare juridică 1. Organele de asigurare, Administrațiile precum și alte organe din ambele state, care participa la executarea acțiunilor în problemele sociale, vor conlucra pentru stabilirea documentației necesare, în aceeași măsură ca și în propriul stat. 2. Organul de asigurare (securitate) socială al unui stat este dator să transmită organului de asigurare (securitate) socială din celălalt stat, informațiile necesare asupra condițiilor determinate pentru acordarea drepturilor. El este obligat să ia măsurile necesare pentru verificarea acestor condiții. 3. Legăturile între organele de asigurare (securitate) socială, Administrații și celelalte organe ale ambelor state, în scopul aplicării acestei Convenții, se fac direct.

Articolul 11

Folosirea limbii oficiale a celuilalt stat Faptul că cererile, petitiile și alte acțiuni legale ale cetățenilor unui stat în probleme de asigurare (securitate) socială și de ocrotire socială, care se înaintează sau se depun la organul de asigurare (securitate) socială ca și la Administrații sau alte organe ale celuilalt stat, au fost întocmite în limba oficială a propriului stat, nu constituie un motiv de respingere.

Articolul 12

Respectarea termenelor de procedura Cererile, petitiile și alte acțiuni legale care trebuie înaintate sau depuse într-un termen stabilit la Administrații, organe de asigurare (securitate) socială sau alte organe ale unuia dintre cele două state, se considera ca au fost înaintate sau depuse în termen, dacă ele au intrat în termenul stabilit la organul de asigurare (securitate) socială, Administrații sau alte organe ale celuilalt stat. În asemenea cazuri trebuie să se facă transmiterea neîntârziată către organele competente.

Articolul 13

Reprezentarea cetățenilor celuilalt stat Consulii părților contractante au dreptul să ajute personal sau printr-o persoană împuternicită în acest scop, cetățenii statului lor, în toate problemele care rezultă din aceasta Convenție, în fața organelor de asigurare (securitate) socială, Administrații sau a celorlalte organe ale celuilalt stat.

Articolul 14

Organele centrale care executa aceasta Convenție 1. Aceasta Convenție se executa în ambele state de către organele centrale care sînt competente. Aceste organe centrale comunică între ele în mod permanent și direct. La nevoie, au loc intalniri ale reprezentanților acestor organe pentru a trata executarea Convenției și pentru a face schimb reciproc de experienta în domeniul problemelor sociale. 2. Părțile își vor comunica reciproc, îndată după intrarea în vigoare a acestei Convenții, care organe sînt competente pentru executarea Convenției. Își vor comunica, fără întîrziere, toate schimbările care vor interveni în viitor.

Articolul 15

Colaborarea cu organizațiile sindicale Părțile contractante executa Convenția în strânsă colaborare cu organizațiile sindicale.

Articolul 16

Prevederi suplimentare În cazul ca în aplicarea acestei Convenții se naște dubiu, ca urmare a condițiilor neprevăzute sau a schimbărilor dispozițiilor legale sau în caz ca în executare se produc divergențe de interpretare, organele centrale competente ale părților contractante se vor pune de acord asupra modului de aplicare a stipulațiilor acestei convenții.

v) Dispozițiuni tranzitorii și finale

Articolul 17

Retroactivitatea 1. La acordarea drepturilor de asigurări (securitate) sociale, potrivit cu aceasta Convenție, organele de asigurare iau în considerație perioadele de asigurare (vechime în producție) avute înaintea intrării în vigoare a acestei Convenții, atât în statul propriu cat și în celălalt stat. 2. Prevederile Convenției sînt valabile și pentru cazurile în care dreptul la pensie a luat naștere înaintea intrării în vigoare a acestei convenții.

Articolul 18

Dispoziții finale 1. Aceasta Convenție va fi ratificată și va intra în vigoare după schimbarea instrumentelor de ratificare, care se va face la București. 2. Prezenta Convenție se încheie pe o perioadă de cinci ani. Valabilitatea să se prelungește de fiecare dată cu câte cinci ani, după una din părțile contractante nu denunța această Convenție cel puțin cu șase luni înaintea expirării termenului de valabilitate. 3. În cazul denunțării Convenției, organele competente vor acorda mai departe pensiile pe care le-au recunoscut pe baza acestei Convenții pînă în ziua expirării valabilității sale. 4. Drepturile, care au fost menținute conform stipulațiilor acestei Convenții, nu se sting prin denunțarea Convenției. Menținerea mai departe a acestor drepturi, după stingerea valabilității acestei Convenții, se reglementează potrivit prevederilor legale ale părții contractante. Aceasta Convenție a fost întocmită la Praga, în 2 mai 1957, în doua exemplare, fiecare în limba română și ceha, ambele texte avînd aceeași valabilitate. Drept împuterniciți au semnat și sigilat aceasta Convenție. Pentru Republica Populara Română

ss) Dr.

o) Berlogea Pentru Republica Cehoslovaca

e) Erban PROTOCOL FINAL La Convenția între Republica Populara Română și Republica Cehoslovaca, privind colaborarea în domeniul problemelor sociale, s-a convenit asupra următoarelor: I La articolul 1 paragrafele 3 și 4. Schimbul de experienta în domeniul problemelor sociale se realizează în special:

a) prin organizarea schimbului de cărți, reviste și alte publicații de specialitate, între administrațiile corespunzătoare, organizații sindicale și alte organizații ale ambelor state;

b) prin schimb de instrucțiuni legale și material statistic;

c) prin vizite reciproce al oamenilor de specialitate care se ocupa de probleme sociale. II La articolul 2 paragraful 1. Ca prevederi ale legislației muncii se considera în special: prevederile privind contractul de muncă, timpul de muncă și de concediu, salariile, protecția muncii, ocrotirea tineretului, ocrotirea mamei și copilului, drepturile femeii și ocrotirea invalizilor. III La articolele 4 și 5 Prin mutarea sau revenirea persoanei îndreptățite, în celălalt stat se înțelege cazul cînd persoana îndreptatita își schimbă domiciliul cu aprobarea ambelor părți contractante. Aceasta este valabilă în mod analog și pentru cazurile mutării înaintea intrării în vigoare a Convenției. IV La articolul 10 Actele necesare, pentru acordarea drepturilor, se vor transmite la cererea organelor competente ale celuilalt stat. V La articolul 17 paragraful 2 Pensiile se acordă la cerere. Pensiile, stabilite și plătite înaintea intrării în vigoare a Convenției, rămîn bine plătite; în viitor, la aceste cazuri se aplică prevederile Convenției. Stipulațiile articolului 7 al Convenției, potrivit căruia nu se face compensație reciprocă a plăților sînt valabile și pentru aceste cazuri. Convenția nu se aplică pensiilor onorifice. Acest protocol final face parte integrantă din Convenția între Republica Populara Română și Republica Cehoslovaca, privind colaborarea în domeniul problemelor sociale. Întocmit la Praga, în 2 mai 1957, în doua exemplare, fiecare în limba română și ceha, ambele avînd aceeași valabilitate. Pentru Republica Populara Română:

ss) Dr.

o) Berlogea Pentru Republica Cehoslovaca:

e) Erban -----